

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15C/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118204700
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118204700.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcov: 1./ J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. X, XXX XX J. - X. Š.U., 2./ H. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. X, XXX XX J. - X. Š., obaja právne zastúpení: Mgr. Zuzanou Novákovou, advokátkou, Slovenská 84, 080 01 Prešov, proti žalovanej: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX F., právne zastúpenej JUDr. Petrom Ličákom, advokátom, Záhradná 19/468, 082 12 Kapušany, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcov na prerušenie konania z a m i e t a.

II. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 1 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01.05.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu v 1. rade z a m i e t a.

IV. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu 0,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 01.05.2018 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. V prevyšujúcej časti žalobu žalobkyne v 2. rade z a m i e t a.

VI. Žalobcom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.04.2018 sa žalobcovia domáhali uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 228,48 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 01.05.2018 do zaplatenia a žalobkyni v 2. rade sumu 114,24 eura s 5 % úrokom z omeškania ročne od 01.05.2018 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. V žalobe tvrdili, že sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti parcela registra C XXXX o výmere 72 m² v k.ú. X. Š., vedeného na LV č. XXXX Správou katastra Prešov a to žalobca v 1. rade v podiele 2/3 k celku a žalobkyňa v 2. rade v podiele 1/3 k celku. Parcelu užíva bez právneho dôvodu žalovaná tým, že na tejto stojí budova v jej vlastníctve, ktorá slúži na prevádzkovanie podnikateľskej činnosti. Ide o stavbu č. súpisné XXXX vedenej na LV č. XXXX k.ú. X.Á. Š., ktorej je výlučnou vlastníčkou. Medzi stranami sa vedú mnohé súdne spory za viaceré obdobia, nakoľko je to areál bývalého poľnohospodárskeho družstva, kde budovu a asfaltovú plochu nadobudol otec žalovanej a neskôr na žalovanú previedol budovu, pričom žalobcovia sú vlastníkami časti pozemku v areáli pod budovou a na nádvorí. V konaní vedenom pod sp. zn. 20C/32/2009 bol vypracovaný znalecký posudok spoločnosťou Znalci, s.r.o. - doplnenie č. 2 ZP 12/2011, kde znalec na čl. 10 posudku z 04.10.2017 za roky 2011 a 2010 dospel k hodnote výšky bezdôvodného obohatenia 2,38 eura/rok/m². Podľa tejto kalkulácie predstavuje

bezdôvodné obohatenie za žalované obdobie od 01.05.2016 do 30.04.2018 pri výmere 72 m² sumu 342,72 eura. V danom prípade došlo na strane žalovanej k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobcov užívaním ich nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Na zaplatenie žalovanej sumy bola žalovaná vyzvaná písomne. Napriek výzve bezdôvodné obohatenie nevydala, čím sa dostala do omeškania, pričom lehota splatnosti pohľadávky žalobcov uplynula 30.04.2018.

3. Žalobcovia ako dôkazy označili výpis z LV č. XXXX, výpis z LV č. XXXX, obe k.ú. X. Š., výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 10.04.2018 spolu s doručenkou, znalecký posudok vypracovaný spoločnosťou Znalci, s.r.o. - doplnenie č. 2 ZP 12/2011, spisy Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 20C/32/2009, sp. zn. 11C/184/2014 a sp. zn. 29C/79/2009.

4. Okresný súd Prešov vydal dňa 21.03.2019 platobný rozkaz č. k. 15C/20/2018-83, proti ktorému žalovaná podala odpor, čo malo za následok zrušenie platobného rozkazu.

5. Žalovaná nárok žalobcov v uplatnenej výške považovala za neopodstatnený s poukazom na to, že predmetný pozemok je pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991 a teda sa na nájom, respektíve na výpočet výšky bezdôvodného obohatenia vzťahuje zákon č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov (ďalej len „zákon č. 504/2003 Z.z.“). Žalovaná zároveň nesúhlasila ani s cenou určenou znaleckým posudkom Znalci, s.r.o., ktorú považovala za neprimerane vysokú, pričom znalecký posudok sa netýka sporného obdobia rokov 2016 až 2018. Podľa žalovanej nie je podstatné pre posúdenie, či sa v konkrétnom prípade jedná o „pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991“ to, či takáto stavba je na poľnohospodárske účely využívaná aj v súčasnosti, resp. v rozhodujúcom období, t.j. stačí, ak bola na poľnohospodárske účely postavená pred 24.06.1991 a je jedno, na aké účely je využívaná teraz. Zákonom č. 504/2003 Z.z. a reguláciou nájmu pozemku zastavaného stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991 sledoval zákonodarca práve ochranu nadobúdateľov takýchto stavieb (ktoré boli postavené pred rokom 1991 bývalými poľnohospodárskymi družstvami, kde vzťahy k pozemku nie sú vysporiadané - v čase, keď družstvo budovu stavalo, malo užívacie práva k týmto pozemkom t. j. nejednalo sa o čiernu stavbu), pred prehnými a neoprávnenými nárokmi vlastníkov pozemkov, keďže za vzniknutý stav nadobúdateľa týchto stavieb nenesú žiadnu vinu. Žalovaná uviedla, že v predmetnom období sa administratívna budova využívala tak, že spoločnosť AGRO MX, s.r.o. využívala časť budovy na základe nájmovej zmluvy so žalovanou ako sklad náhradných dielov na poľnohospodársku techniku, časť budovy užívala spoločnosť DAH AGROBEN, s.r.o., na základe podnájmovej zmluvy so spoločnosťou AGRO MX, s.r.o., pričom spoločnosť DAH AGROBEN, s.r.o. sa zaoberá hlavne predajom a servisom strojov a dielov pre poľnohospodárstvo, časť budovy užíval Ing. Miroslav Benček - DAH Servis Agro, na základe podnájmovej zmluvy so spoločnosťou AGRO MX, s.r.o., pričom táto spoločnosť sa zaoberá hlavne predajom a servisom strojov a dielov pre poľnohospodárstvo. Uvedené spoločnosti majú v predmete činnosti tie, ktoré súvisia s poľnohospodárskou výrobou a tieto činnosti aj reálne prevádzkovali v rozhodnej dobe. Je teda preukázané, že predmetná budova bola na poľnohospodársky účel využívaná aj v rozhodujúcom období.

6. Žalovaná ako dôkazy označila zmluvu o podnájme uzatvorenú medzi spoločnosťou AGRO MX, s.r.o. a podnájomcom a Ing. Miroslavom Benčekom - DAH Servis Agro, s.r.o., Rozhodnutie ONV v Prešove zo dňa 17.11.1965 č. HII-25/2786/65, rozhodnutie Odboru výstavby ONV v Prešove zo dňa 10.11.1965 č. 6921/65, kolaudačné rozhodnutie zo dňa 07.10.1985 č. 7231/85-165-MK, tzv. vydanie stavebného povolenia na akciu „vnútrozávodové komunikácie hospodársky dvor Nižná Šebastová“, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 29C/79/2009-716, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 18Co/13/2016-786, rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 10C/184/2014-125, rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/84/2018-168, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 687/2017-13, zmluvu o podnájme nebytových priestorov 2012/1 uzatvorenú medzi nájomcom AGRO MX, s.r.o. a podnájomcom DAH AGROBEN, s.r.o., geometrický plán na porealizačné zameranie stavby parc. č. 20015, vytyčovací schému stavby, kópiu grafickej identifikácie parc.č. 704/8 vyhotovenú Správou katastra dňa 22.04.2009, žiadosť o zápis nehnuteľnosti z 15.05.1991.

7. Súd na prejednanie sporu nariadil pojednávanie na 06.11.2019, na ktorom procesné strany zotrvali na doterajších stanoviskách. Zároveň právny zástupca žalobcov predložil návrh na prerušenie konania do rozhodnutia dovolacieho súdu vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/184/2014. Dôvodom podania návrhu na prerušenie konania je skutočnosť, že v tomto konaní ide o rovnaký nárok

žalobcov (za nasledujúce obdobie), ako v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 10C/184/2014, pričom v tomto konaní bolo podané dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky zo strany žalobcov. Žalobcovia podávali túto žalobu ešte pred skončením predošlého konania z dôvodu, aby nedošlo k premlčaniu ich nárokov, preto nemali vedomosť o rozhodnutí v predošlom konaní. Podľa žalobcov v danom prípade je hospodárne prerušiť konanie do rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní, ktorý ustáli, či boli námietky žalobcov dôvodné, alebo nie, čím bude zachovaná zásada právnej istoty a dôjde k prípadnému zamedzeniu vydania odlišných rozhodnutí súdov.

8. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými procesnými stranami (tak ako sú špecifikované v bodoch 3 a 6 odôvodnenia), pričom na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

9. Z výpisu LV č. XXXX kat. územie X. Š. vyplýva, že žalobcovia sú vlastníkami nehnuteľnosti - parc. č. XXXX o výmere 72 m², zastavané plochy a nádvoria a to žalobca v 1. rade v podiele 2/3 k celku a žalobkyňa v 2. rade v podiele 1/3 k celku. Právny vzťah, k stavbe evidovanej na pozemku XXXX je evidovaný na LV č. XXXX. Z LV č. XXXX kat. územie X. Š. okrem iného vyplýva, že na pozemku parc. č. XXXX je postavená administratívna budova č. XXXX vo vlastníctve žalovanej v podiele 1/1. Z označenia druhu stavby č. 2 vyplýva, že ide o poľnohospodársku budovu.

10. Výzvou na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 10.04.2018, ktorá bola odoslaná žalovanej dňa 19.04.2018, vyplýva, že žalobcovia vyzvali žalovanú na vydanie bezdôvodného obohatenia v celkovej výške 342,72 eura a to najneskôr do 30.04.2018 z dôvodu bezdôvodného obohatenia za obdobie 2 rokov od 01.05.2016 do 30.04.2018.

11. Kolaudačným rozhodnutím MNV v Prešove č. VYST. 7231/85-165-MK bolo povolené užívanie stavby stravovacieho zariadenia, pričom stavba bola určená pre stravovanie zamestnancov Štátneho majetku Prešov. V konaní nebolo sporné, že ide o budovu, ktorá vlastníckym právom v súčasnej dobe patrí žalovanej a ktorá stojí na pozemku žalobcov.

12. Súd sa ďalej oboznámil s rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 29C/79/2009-716 zo dňa 27.11.2015, ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 148,43 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.04.2009 do zaplataenia a žalobkyňi v 2. rade sumu 74,26 eura s 9,5 % úrokom z omeškania ročne od 05.04.2009 do zaplataenia a v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

13. V rozsudku č. k. 29C/79/2009-716 súd okrem iného uviedol, že „...Znalkyňa Ing. Júlia Zajoncová znaleckým posudkom č. 20/2015 v jeho závere uviedla, že za sledované obdobie vychádzala zo zistenej hodnoty pozemku určenej podľa BPEJ 0629002 a parcely EKN 704/8 vo vlastníctve žalobcov v súlade so zákonom č. 504/2003 Z.z. a faktu, že tento je zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.6.1991. Zákon č. 504/2003 Z.z. neobsahuje žiadnu metódu na určenie nájmu, ale určuje iba výšku minimálnej hodnoty nájmu, t.j. 1 % z ceny pôdy podľa osobitného predpisu. Hodnotu nájmu 3,667 % z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určila ako maximum hodnoty zo zistených hodnôt nájmov v okolitých porovnateľných poľnohospodárskych hospodáriacich subjektoch aj v širšom regióne pri rovnakom spôsobe užívania, t. j. pozemkov zastavaných stavbami na poľnohospodárske účely v zastavaných územiach obcí a mesta Prešov, berúc do úvahy najväčšieho správcu pôdy za neznámych vlastníkov, ako aj za pozemky vo vlastníctve Slovenskej republiky - Slovenský pozemkový fond, ktorý zvýšil nájom plôch zastavaných stavbami z 2,5 % na 3,667 % v rámci celej Slovenskej republiky. Určená hodnota nájmu je totožná so skutočným nájomom, ktorý je obvyklý a reálny nájom v zistených organizáciách a subjektoch a vychádzal zo zistenej reálnej skutočnosti, že podniky so zastavanými stavbami na poľnohospodárske účely do 24.6.1991 sa riadia zmluvným nájomom podľa zák. č. 504/2003 Z.z. a uzatvárajú dohody o výške nájomného najmenej 1 % z hodnoty poľnohospodárskej pôdy BPEJ určenej podľa osobitného predpisu vyhláškou č. 38/2005 Z.z.. Na základe obhliadky parcely, príslušnosti k zastavanému územiu mesta Prešov, nájmov SPF a vzhľadom na stúpajúci trend zvyšovania nájmov za užívanie predmetnej parcely KN 704/2008 určila hodnotu nájomného vo výške 3,667 % z ceny pôdy, čo za 302 m² za obdobie od 23.3.2007 do 23.3.2009 predstavuje celkovú sumu 3,49 Eur.“

14. Vo vzťahu k charakteru pozemku mal súd za preukázané, že „... pozemok parc. č. XXXX vedený v prospech žalobcov je v zmysle výpisu listu vlastníctva z katastra nehnuteľnosti vedený ako zastavané plochy a nádvoria, ktorý je zastavaný stavbou vo vlastníctve žalovanej súp. č. XXXX, ktorá predmetnú stavbu zmluvou nájme zo dňa 20.01.2007 prenajala nájomcovi AGRO MX s.r.o. na

účely súvisiace s predmetom podnikateľskej činnosti nájomcu. Z predmetu podnikateľskej činnosti uvedenej spoločnosti v zmysle zápisu v obchodnom registri vyplýva, že v rozhodnom období spoločnosť vykonávala v predmete svojej podnikateľskej činnosti aj činnosti súvisiace s poľnohospodárskou výrobou a to prenájom poľnohospodárskej techniky a poľnohospodársku prvovýrobu... Na základe výsledkov vykonaného dokazovania s poukazom na predložené stanoviská, súd dospel k záveru, že stavba súpisné č. XXXX vedená na LV č. XXXX, katastrálne územie X. Š. umiestnená na pozemku v podielovom spoluvlastníctve žalobcov parcely č. XXXX o výmere 72 m² je stavbou postavenou pre účely JRD do 24.06.1991, za ktorú sa považuje objekt ktorého spôsob využívania súvisí s poľnohospodárskou výrobou, pričom prevažne ide o maštale, silážne jamy, sklady poľnohospodárskej techniky, sklady plodín, parkovacie plochy, ale aj administratívna budova, pričom sa zväčša jedná o stavby umiestnené v areáli hospodárskeho dvora, teda ide o stavbu, na ktorú sa vzťahuje právna úprava zák. č. 504/2003 Z.z., avšak až v znení účinnom od 01.01.2008, odkedy sa za pozemok na poľnohospodárske účely považoval aj pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991....Aj podľa zápisu v katastri nehnuteľnosti je uvedená stavba pri druhu označená kódom 2, ktorým sú podľa vyhlášky 461/2009 Z.z. označené poľnohospodárske budovy. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto súd pri určení výšky bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku parc. č. 1565 o výmere 72 m² v podielovom spoluvlastníctve žalobcov za obdobie od 01.01.2008 do 23.03.2009 súd postupoval s poukazom na viazanosť právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle ust. § 226 Občianskeho zákonníka podľa zákona č. 504/2003 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2008, podľa ktorého za pozemok pre poľnohospodárske účely sa považuje aj pozemok zastavaný stavbou pre poľnohospodárske účely do 24.06.1991, ktorou stavba vo vlastníctve žalovanej nepochybne je.... V danom prípade súd vychádzal zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Ing. Júliou Zajoncovou č. 20/2015, ktorá hodnotu nájmu určila ako skutočný nájom, ktorý je skutočným a obvyklým nájmom u zistených organizácii a subjektov vychádzajúc z reálnej skutočnosti, že podniky so zastavanými stavbami na poľnohospodárske účely do 24.06.1991 sa riadia zmluvným nájmom podľa zákona č. 504/2003 Z.z. a uzatvárajú dohody o výške nájomného najmenej 1 % pri sadzbe poľnohospodárskej pôdy BPEJ určenej podľa vyhl. 38/2005 Z.z.“

15. Na odvolanie oboch procesných strán Krajský súd v Prešove rozsudok ako vecne správny potvrdil dňa 26.06.2017 pod sp. zn. 18Co/13/2016, 18Co/14/2016.

16. Uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 687/2017 zo dňa 10.11.2017 bola sťažnosť žalobcov vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 20 ods. 1, 3 a 4 Ústavy SR, práv podľa čl. 6 Dohovou o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/79/2009 z 27.11.2015 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/13/2016 z 26.06.2016 odmietnutá. Ústavný súd SR poukázal na to, že všeobecné súdy dostatočným spôsobom vysvetlili, že kým do 31. decembra 2007 predmetný pozemok nebol poľnohospodárskym pozemkom v zmysle zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkov, zatiaľ v dôsledku novelizácie s účinnosťou od 1. januára 2008 už bolo potrebné považovať pozemok za poľnohospodársky, a to v dôsledku toho, že bol zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely, ktorá bola postavená do 24. júna 1991. Uvedenou novelizáciou došlo k rozšíreniu právnej definície pozemkov považovaných za poľnohospodárske pozemky. Preto sa javí ako logické, že pri ustálení výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej (ktoré sa v zásade rovná výške nájomného požadovateľného v prípade, ak by došlo k uzavretiu zmluvy o nájme) bolo potrebné vzhľadom na legislatívnu zmenu z cenového hľadiska rozlišovať medzi obdobím do 31. decembra 2007 a obdobím od 1. januára 2008.

17. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 20C/32/2009-533 zo dňa 09.03.2018 v obdobnej právnej veci okrem iného uložil žalovanej spoločnosti AGRO MX s.r.o. povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 958,13 eura s príslušenstvom a žalovanej v 2. rade sumu 479,06 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Konanie sa týkalo vydania bezdôvodného užívania za užívanie parcely č. XXX/ X kat. územie X. Š. o výmere 302 m² vedená na LV č. XXXX Správou katastra Prešov za obdobie od 23.03.2007 do 23.03.2009 a po rozšírení žaloby za obdobie od 24.03.2009 do 23.03.2011.

18. Krajský súd v Prešove na odvolanie oboch procesných strán rozsudkom č. k. 17Co/91/2018 - 631 zo dňa 16.05.2019 zmenil rozsudok č. k. 20C/32/2009 - 533 tak, že žalovanej AGRO MX s.r.o. uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 288,92 eura s príslušenstvom a žalovanej v 2. rade sumu 144,46 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. V odôvodnení poukázal na to, že pre posúdenie výšky bezdôvodného obohatenia nie je dôležité administratívnoprávne začlenenie pozemku ani druh pozemku evidovaný v katastri nehnuteľností, ale skutočné hospodárske využitie pozemku. Pozemok je zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely, nemá jeho využitie komerčný charakter. Hospodársky je využívaný na poľnohospodárske účely, v rozhodnom období od 23.03.2007 do 23.03.2011 netvorí poľnohospodársku pôdu. V súlade s § 1 ods. 1 vyhl. č. 38/2005 Z.z. a vyhl. č. 79/1996 Z.z. má charakter ostatných plôch... Otázkou výšky bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku žalobcov riešil prvoinštančný súd nielen v konaní pod sp. zn. 29C/79/2009, ale aj v konaní pod sp. zn. 10C/184/2014. Ústavný súd SR pod sp. zn. II.ÚS 687/2017 ustálil, že obdobie do konca roka 2007 (do 31.12.2007) podlieha inému režimu určovania výšky bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného a obdobie od 01.01.2008 jednoznačne a nezameniteľne spadá pod režim zákona č. 504/2003 Z.z. V tomto období výška nájomného a tým aj bezdôvodného obohatenia sa stala regulovanou, a preto nie je možné pri stanovení výšky nájomného, respektíve bezdôvodného obohatenia tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, vychádzať z inej metódy výpočtu tohto nároku (metóda polohovej diferenciácie alebo porovnávací metóda), ako je metóda určená v tomto zákone.... Odvolací súd poukazuje v tomto prípade jednak na právne závery zistené v iných konaniach prvoinštančného súdu (sp. zn. 10C 184/2014, 29C 79/2009), vyjadrený názor ÚS v sp. zn. II.ÚS 687/2017, kedy zákon č. 504/2003 Z.z. pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991 nereguloval nájomné (a tým ani výšku bezdôvodného obohatenia) za užívanie takejto plochy.... V ďalšom období roku 2008 až 2011 pozemok pod stavbou žalovaného patriaci žalobcom spadá pod režim uvedený v zákone č. 504/2003 Z.z. Tu je potrebné uviesť, že zákon 504/2003 Z.z. v ustanovení § 10 ods. 1 účinnom od 01.01.2008 stanovuje výšku nájmu pozemku na poľnohospodárske účely najmenej vo výške 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom v danom prípade bola vyhláška č. 38/2005 Z.z., účinná od 15.02.2005, kde hodnota pozemku, ktorý tvorí poľnohospodársku pôdu a ostatnú plochu sa určuje podľa bonitovaných pôdnoekologických jednotiek a príslušných sadzieb uvedených v prílohe č. 1.“

20. Okresný súd Prešov rozsudkom č.k. 10C/184/2014 - 125 zo dňa 11.06.2018 zaviazal žalovanú Z. H., aby zaplatila žalobcovi v 1. rade sumu 0,67 eura s príslušenstvom a žalobkyni v 2. rade sumu 0,33 eura s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi v 1. rade a žalobkyni v 2. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal.

21. V odôvodnení poukázal na to, že “...potrebuje zdôrazniť, že kým otázka určenia obvyklej ceny nájmu je otázkou skutkovou (určenou zväčša znaleckým posudkom), určenie výšky bezdôvodného obohatenia je otázkou právnou majúcou samozrejme zväčša základ v znaleckom posudku určujúcom obvyklú cenu nájmu. Na základe uvedeného súd pristúpil k výške určenia bezdôvodného obohatenia nasledujúcim spôsobom. Podľa znaleckého posudku citovaného v rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/79/2009 ako aj rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/13/2016 bola všeobecná hodnota nájmu za 1m² plochy zastavanej stavbou žalovaného určená vo výške 0,415 € za rok. V posudzovanom prípade sa bezdôvodné obohatenie požadovalo za obdobie dvoch rokov, preto bezdôvodné obohatenie predstavuje výšku 0,830 € za dva roky. Vzhľadom na to, že je známou skutočnosť, že hodnota nehnuteľností ako aj ich nájmu v priebehu času stúpala (spomenutý znalecký posudok sa týkal obdobia rokov 2008 - 2009), zvýšil súd hodnotu výšky bezdôvodného obohatenia za požadované obdobie zo sumy 0,830 € za dva roky na sumu 1 €. Následne túto sumu rozdelil v pomere veľkosti spoluvlastníckych podielov tak, že žalobcovi v 1. rade príslúcha suma 0,67 € a žalobcovi v 2. rade suma 0,33 €. Z týchto súm priznal aj úroky z omeškania“.

22. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 11Co/84/2018 - 168 zo dňa 17.01.2019 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania. Sporovým stranám nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že v danom prípade nebolo sporným bezdôvodné obohatenie žalovanej na úkor žalobcov, spornou bola výška bezdôvodného obohatenia, teda či je potrebné určiť podľa zákona č. 504/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2008, alebo podľa všeobecných predpisov... Z ust. § 1 ods. 2 tohto zákona „pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991 ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobného predpisu tým nie sú dotknuté“. To znamená, že za splnenia podmienok, § 1 ods. 2 a § 16 zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkoch (v prípade ak je pozemok vedený v evidencii nehnuteľnosti katastra

nehnutelnosti na liste vlastníctva, môže sa tento pozemok spravovať s ustanoveniami tohto zákona, pokiaľ je zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely, postavenou do 24.06.1991). Z vykonaného dokazovania nesporne a jednoznačne vyplynulo, čo konštatoval aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, že stavby, ktorých vlastníčkou je žalovaná, sú postavené na pozemkoch, ktorých vlastníckmi sú žalobcovia a za ktoré si uplatňujú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a sú stavbami, ktoré boli postavené v lehote do 24.06.1991. Ide o stavbu, ktorá bola využívaná na poľnohospodársku výrobu, z toho dôvodu poukazujúc na ust. § 1 ods. 2 zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkov je nevyhnutné konštatovať, že výška nájomného, resp. v danom prípade výška bezdôvodného obohatenia sa bude určovať podľa § 10 tohto zákona. Predmetné stavby spĺňajú charakter stavieb uvedených v tomto ustanovení po prijatí novely s účinnosťou od 01.01.2008, t.j. ide o pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991. Neobstojí preto odvolacia námietka žalobcov, že majú nárok na všeobecné nájomné, keďže žalovaná ako vlastníčka stavby nemá oprávnenie na podnikanie, ani nevykonáva žiadnu činnosť v poľnohospodárstve. Odvolací súd konštatuje, že v danom prípade bolo potrebné výšku nájomného v súlade s ust. § 1 ods. 2 zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkov určovať podľa § 10 tohto zákona. Stavba žalovanej spĺňa charakteristiku stavby uvedenej v tomto ustanovení po prijatí novely s účinnosťou od 01.01.2008, t.j. ide o pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991. Správnosti vyššie uvedeného záveru odvolacieho súdu nasvedčuje aj uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 10.11.2011 sp. zn. II ÚS 687/2017, v ktorom sa rieši sťažnosť sťažovateľky týkajúca sa vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemku zastavaného stavbou, na ktorý sa vzťahuje režim zákona č. 504/2003 Z. z. Sťažovateľka namietala aplikáciu ustanovení zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkov s tým, že regulácia nájomného je protiústavná. Ústavný súd SR sťažnosť sťažovateľky odmietol konštatujúc správnosť záverov všeobecných súdov o aplikácii zákona o nájme poľnohospodárskych pozemkov. Odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené závery ako aj závery súdu prvej inštancie, na ktoré v celom rozsahu poukazuje, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej zamietavej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Súd prvej inštancie sa vysporiadal s námietkami žalobcov, svoje závery odôvodnil, uviedol z akých úvah pri svojom rozhodovaní vychádzal. Dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu a vec po právnej stránke správne posúdil.

23. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 11C/184/2014 - 141 zo dňa 20.04.2016 uložil žalovanému AGRO MX s.r.o. povinnosť zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 734 eur s príslušenstvom a žalobkyni v 2. rade sumu 367 eur s príslušenstvom. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Predmetné konanie sa týkalo vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie parcely KN 704/8 v časti výmery 230 m² (zvyšok parcely po odpočítaní plochy zastavanej budovou vo vlastníctve žalovanej v tomto konaní - poznámka súdu) za obdobie od 01.05.2012 do 30.04.2014. Ide o asfaltovú plochu, ktorá tvorí súčasť stavby kolaudovanej v roku 1984 a už len tá skutočnosť, že došlo ku jej kolaudácii, svedčí o tom, že jedná sa o stavbu. Preto nie je podstatné v akom rozsahu žalovaný ako vlastník danej stavby užíva sporný pozemok, rozhodujúce je to, že má na tomto pozemku svoju stavbu, vlastníctvo ktorej preukázal aj kúpnu zmluvou.... V tomto prípade teda bolo potrebné posúdiť, či vyššie uvedená časť stavby „Vnútrozávodné komunikácie“ tvoriaca na spornom pozemku len asfaltovú plochu, možno považovať za stavbu na poľnohospodársky účel. Odpoveď na túto otázku je potrebné hľadať aj v účele príslušnej právnej normy, ktorá vyplýva z dôvodovej správy k tomuto zákonu. Z nej je zrejmý sledovaný verejný záujem. Uvádza sa v nej, že cieľom tohto zákona (zákona č. 504/2003 Z.z.) je zohľadnenie špecifik predmetu a účelu poľnohospodárskych a lesných nájmov ako aj ochrana verejných záujmov spojených s pozemkami pri ich využívaní v poľnohospodárstve a lesníctve. Účelom je podporiť intenzívnu ekonomickú poľnohospodársku výrobu a zohľadniť skutočnosť, že využitie pôdy na poľnohospodársku výrobu vyžaduje rozsiahle výdavky na udržiavanie, obnovu a zvyšovanie úrodnosti pôdy, na výkonnú techniku pre rastlinnú výrobu, dopravu a manipulácie a na stavby a infraštruktúru. Zákonodarca teda poľnohospodársku výrobu spája s využívaním poľnohospodárskej pôdy a preto nie je na mieste, aby žalovaný poukázal na uznesenie súdu v inej veci (11C/3/2014), ktorým súd uložil znalkyňi vypočítať všeobecnú hodnotu nájmu podľa zákona č. 504/2003 Z.z., kde žalovaným je poľnohospodárske družstvo Široké, ktoré nepochybne využíva príslušné Poľnohospodárske stavby v súvislosti s využívaním poľnohospodárskej pôdy a teda nepochybne na poľnohospodárske účely, keďže má aj v predmete činnosti rastlinnú a živočíšnu výrobu. Tento prípad je však iný, žalovaný v predmete svojej činnosti nemá typickú poľnohospodársku činnosť, ale klasické podnikanie so širokým záberom až 40 predmetov činnosti, ale ako sám uviedol, v danom areáli má len predaj náhradných dielov. Ťažko možno dospieť k záveru, že zákonodarca aj takémuto podnikaniu mienil poskytnúť zvýhodnenie spočívajúce v zanedbateľnom nájmomnom na úkor

vlastníkov pozemku. V prípade žalovaného súd nevzhladol spomínaný verejný záujem súvisiaci s priamou poľnohospodárskou výrobou

24. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 9Co/32/2016 - 190 zo dňa 05.10.2017 potvrdil rozsudok v časti napadnutého vyhovujúceho výroku do sumy 679,60 eura s príslušenstvom vo vzťahu k žalobcovi v 1. rade a do sumy 339,80 eura s príslušenstvom vo vzťahu k žalobkyni v 2. rade. Poukázal na to, že „nie je možné zákonodarcom zákonom č. 504/2003 Z.z. sledovaný verejný záujem vysvetľovať ako záujem, pri ktorom by mal byť nadradený záujem akéhokoľvek podnikateľského subjektu, sekundárne participujúceho na poľnohospodárskej výrobe, bez potreby využívania poľnohospodárskej pôdy, nad záujmom vlastníka pozemku len preto, že je zastavaný stavbou vybudovanou na poľnohospodárske účely do 24.06.1991, aj keď v súčasnosti tomuto účelu, ako to bolo aj v konkrétnom prípade, neslúži. Vychádzajúc z uvedeného bol správny záver súdu prvej inštancie vo vzťahu k nároku žalobcov voči žalovanému na bezdôvodné obohatenie za užívanie ich pozemkov v rozsahu zastavanou stavbou - asfaltovou plochou vo výmere 213 m² t.j. kvantifikácia bezdôvodného obohatenia.

25. Pri právnom posúdení veci súd vychádzal z nasledujúcich zákonných ustanovení:

26. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

27. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 504/2003 Z.z., nájomná zmluva o nájme pozemku na poľnohospodárske účely sa spravuje ustanoveniami osobitného predpisu o nájomnej zmluve, ak tento zákon neustanovuje inak; rovnako sa to vzťahuje na podnájom. Pozemok na účely tohto zákona je taký pozemok, ktorý je poľnohospodárskou pôdou alebo časť tohto pozemku, pozemok zastavaný stavbou na poľnohospodárske účely do 24. júna 1991, ako aj iný pozemok prenechaný na poľnohospodárske účely alebo časť tohto pozemku; ustanovenia osobitného predpisu tým nie sú dotknuté.

Podľa § 10 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z., na vznik zmluvy o nájme pozemku na poľnohospodárske účely pri prevádzkovaní podniku sa vyžaduje dohoda o výške nájomného alebo o spôsobe jej určenia, pričom výška nájomného je najmenej 1% z hodnoty poľnohospodárskej pôdy určenej podľa osobitného predpisu.

28. Žalobcovia sa domáhajú voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia titulom užívania nehnuteľnosti v ich vlastníctve bez poskytnutia náhrady za užívanie. Plnením bez právneho dôvodu je nepochybne i užívanie cudzej nehnuteľnosti bez nájomnej zmluvy, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Taký užívateľ nie je schopný spotrebované plnenie v podobe výkonu práva užívaním cudzej veci vrátiť a je preto povinný nahradiť bezdôvodné obohatenie peňažnou sumou. Pokiaľ jeho výška nie je určená, určí ju súd podľa svojej úvahy, avšak sa musí opierať o finančné ocenenie prospechu, ktorý účastníkovi užívaním veci vznikol. Majetkovým vyjadrením tohto prospechu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie veci i s prihliadnutím na druh právneho dôvodu, na základe ktorého vzniká právo užívania. Najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, preto pri výške uvedenej peňažnej náhrady súd vychádza z ceny obvyklého nájomného, ktorú by bol nájomca za obvyklých okolností povinný plniť, pokiaľ by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy.

29. V danom prípade mal súd za preukázané, že žalobcovia sú podielovými spoluvlastníkmi pozemku, na ktorom stojí stavba, ktorej vlastníkom je žalovaná. Vzhľadom k tomu, že medzi procesnými stranami nedošlo k uzatvoreniu nájomnej alebo inej zmluvy ohľadom užívania predmetných nehnuteľností a

keďže žalovaná za žalované obdobie neposkytla žalobcom žiadne plnenie (uvedené nebolo žalovanou rozporované), nastalo na jej strane bezdôvodné obohatenie. Základ nároku žalobcov bol teda daný.

30. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia, súd poukazuje na skoršie konania vedené na tunajšom súde medzi stranami sporu, kde bolo posúdenie totožného nároku žalobcov (t.j. (za užívanie rovnakého pozemku) za obdobie po 01.01.2008 ustálené v zmysle § 10 zákona č. 504/2003 Z.z.

31. Žalobcovia vôbec neuvažovali o výške bezdôvodného obohatenia v rozsahu nájomného určeného podľa zákona č. 504/2003 Z.z. a zotrúvali na cene podľa znaleckého posudku Znalci s.r.o. Výšku bezdôvodného obohatenia takto určeného namietala žalovaná. Žalovaná však nepreukázala, akú bonitováciu pôdnu ekologickú jednotku má pridelenú pozemok žalobcov. Žalovaná pre určenie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu poukazovala na závery rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 10C/184/2014 - 125 a 29C/79/2009 - 716. Tu prvoinštančný súd mal k dispozícii Znalecký posudok znalkyne Ing. Júlie Zajoncovej č. 20/2015, ktorá zaradila celú pôvodnú parcelu patriacu žalobcom v rozsahu 302 m², pôvodne pod KN-E č. 704/8, v súčasnej dobe evidovanú pod KN-C č. XXXX, XXXX, XXXX/7 do BPEJ č. XXXXXXXX. Keďže ani jedna sporová strana nepreukázala inú výšku bezdôvodného obohatenia v žalovanom období a keďže ide o bezdôvodné obohatenie zisťované podľa cenových predpisov (regulované nájomné), prihliadnuc na to, že nie je možné za uvedené obdobie použiť režim platný pred 01.01.2008, súd musel vychádzať zo záverov znaleckého posudku Ing. Zajoncovej. Preto súd výšku bezdôvodného obohatenia vypočítal tak, že vychádzal zo znaleckého posudku citovaného v rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 29C/79/2009 - 716 ako aj rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/13/2016, kde bola všeobecná hodnota nájmu plochy zastavanej stavbou žalovaného určená vo výške 0,415 eura za rok. V posudzovanom prípade sa bezdôvodné obohatenie požadovalo za obdobie dvoch rokov, preto bezdôvodné obohatenie predstavuje výšku 0,830 eura za dva roky. Vzhľadom na to, že je známou skutočnosť, že hodnota nehnuteľností ako aj ich nájmu v priebehu času stúpala (spomenutý znalecký posudok sa týkal obdobia rokov 2008 - 2009), zvýšil súd hodnotu výšky bezdôvodného obohatenia za požadované obdobie zo sumy 0,830 eura za dva roky na sumu 1,50 eura (obdobne viď rozsudok č. k. 10C/184/2014 - 125). Následne túto sumu rozdelil v pomere veľkosti spoluvlastníckych podielov tak, že žalobcovi v 1. rade prislúcha suma 1 euro a žalobkyni v 2. rade suma 0,50 eura.

32. Pokiaľ žalobcovia poukazovali na § 17 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. podľa ktorého nájomca je povinný prenajatý podnik prevádzkovať vo svojom mene, na vlastné náklady a s odbornou starostlivosťou s tým, že žalovaná neprevádzkuje poľnohospodársku činnosť, súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie rozsudku č. k. 29C/79/2009 - 716, ktoré v podstatnej časti citoval v bode 14 odôvodnenia a na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 11Co/84/2018 - 168, ktoré v podstatnej časti citoval v bode 22 odôvodnenia (cit: Neobstojí preto odvolacia námietka žalobcov, že majú nárok na všeobecné nájomné, keďže žalovaná ako vlastníčka stavby nemá oprávnenie na podnikanie, ani nevykonáva žiadnu činnosť v poľnohospodárstve). Súd má za to, že predmetná otázka bola právoplatne vyriešená.

33. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka - výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

35. Žalobcovia požadovali úroky z omeškania od 01.05.2018 v súlade s výzvou na plnenie vykonanou podľa § 563 OZ. Základná úroková sadzba ECB bola k tomuto dňu vo výške 0,0%, čo predstavuje právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne.

36. Žalobcovia navrhli konanie prerušiť do skončenia dovolacieho konania vo veci Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 10C/184/2014.

37. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

38. Ustanovenie § 164 CSP neukladá súdu povinnosť konanie prerušiť, ale ide o fakultatívne prerušenie konania. V tomto prípade súd nepovažoval návrh žalobcov na prerušenie konania za opodstatnený, lebo otázka aplikácie zákona č. 504/2003 Z.z. za obdobie po 01.01.2008 bola riešená nielen pred súdom prvej inštancie, ale aj pred odvolacím súdom (sp. zn. 18Co/13/2016, sp. zn. 11Co/84/2018, sp. zn. 17Co/91/2018) a rovnako vec posudzoval aj Ústavný súd SR (II. ÚS 687/2017). Z uvedeného dôvodu súd návrh žalobcov na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

39. V danom prípade súd už neprihliadal na listinné dôkazy predložené žalobcami dňa 20.11.2019 (potvrdenie o poberaní dôchodku žalobcu v 1. rade, potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi a potvrdenie o poberaní prídavku na dieťa za rok 2019 týkajúce sa žalobkyne v 2. rade) po poučení podľa §182 CSP a vyhlásení dokazovania za skončené uznesením na pojednávaní konanom dňa 06.11.2019.

40. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené v výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Konanie o určenie výšky bezdôvodného obohatenia je konaním, v ktorom výška plnenia závisí od znaleckého posudku a úvahy súdu. V takýchto konaniach treba stále vychádzať z toho, že úspech žalobcov je daný úspechom v základe nároku. V danom prípade žalobcovia napriek vedomosti o predchádzajúcich súdnych rozhodnutiach požadovali neprimerane vysokú sumu, preto súd s poukazom na ust. § 257 CSP žalobcom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).